

Az ünnep margójára

Megkönnyeztem... no nem fáj a fejem, nem ért szomorúság. Unokáim szemében is láttam...mama mi van veled? Olyan érzések törtek fel bennem az 5. osztályosok megemlékezése láttán, amiknek könny lett a vége.

A zene, a tánc, a végtelenül fegyelmezett gyermekek. Én tudom mennyi munkája van ebben a felkészítő tanároknak. Tanítói pályám során talán egyszer kellett március 15-i műsort készítenem a tanítványaimmal. De mondhatom, ezt az átélést, ezeket a jól, érthetően előadott verseket, szöveget, amit itt, a mi iskolánk tornatermében hallottam, a lelkembe ivódott.

Az ifjú táncosokról úgy gondoltam, profi kis művészek, de már nem fedeztem fel kis arcuk vonásaiból, kinek a gyermekei. Példásan gyönyörűek voltak a leánykák ruhái, és azok az összeszokott mozdulatok elbűvöltek. Drága Aranka néni! A furulyásokról csak annyit, sok gyerekkel szeretted meg a zenét ezzel. Áhitattal néztek Rád!

Köszönet a munkátokért, az izléses dekorációért, hogy ennyi, még a felső tagozat ízét most kóstolható ötödikes gyerkőcöt mozgattatok meg.

Unokám mondta: Ő mondta a Nemzeti dalt... Igen, Bagoly Ricsi is az én tanítványom volt!

Büszke vagyok Rátok pakonyi pedagógusok Wareczki Erika, Sárossy Szilvi, és kedves falutársaim! Köszönjük meg a munkájukat!

Köszönöm!

Konkoly Manyi néni